

IN MEMORIAM

Ove jeseni iznimno nas je ražalostila tužna vijest da nas je napustio doajen svjetske sportske medicine, naš dugogodišnji član uredništva i bliski suradnik i nadalje izniman čovjek i prijatelj prof. emeritus, dr. sc. Radovan Medved.

Prof. dr. Radovan Medved rođen je 9. veljače 1926. godine u Zagrebu. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu završio je 1950. godine. Specijalizirao je internu medicinu. Doktorsku disertaciju pod naslovom „Osjetljivost povećanog srca sportaša na pomanjkanje kisika“ obranio je 1961. godine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Kao asistent na Institutu za higijenu rada Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti zapošljava se 1950. godine. Nakon osnivanja Zavoda za fizičku kulturu 1952. godine, započinje raditi u njemu kao asistent. U Zavodu osniva i vodi Odjel za sportsku medicinu. Kao zaposlenik Zavoda 1959. prelazi na novoosnovanu Visoku školu za fizičku kulturu u Zagrebu.

Za docenta na predmetu Sportska medicina izabran je 1962., za izvanrednog profesora 1963., a za redovitog profesora 1968. godine. Za profesora emeritusa izabran je 1996. godine.

Na Fakultetu je, uz dužnost dekana od 1971 do 1973. godine, obnašao i cijeli niz drugih dužnosti (prodekan za znanost, predstojnik zavoda za Kineziološku antropologiju, Predstojnik katedre za sportsku medicinu).

Na Školi narodnog zdravlja „Andrija Štampar“ predavao je na nizu poslijediplomskih studija (školske medicine, medicine rada, fizičkog odgoja). Godine 1965. pokrenuo je poslijediplomski dvosemestralni studij sportske medicine koji se kasnije provodio kao četvero-semestralni studij.

Bio je iznimno aktivan u nizu republičkih i saveznih sportskih organizacija, kao i u stručnim organizacijama sportske medicine. Od 1964. do 1976. godine bio je predsjednik Udruženja liječnika sportske medicine Jugoslavije. Bio je član Research Committee of International Council of Sport and Physical Education pri UNESCO-u. Međunarodno udruženje sportske medicine (FIMS) izabralo ga je 1980. za člana znanstvenog odbora. Bio je višegodišnji član Medicinske komisije Hrvatskog olimpijskog odbora.

Od 1975. godine bio je član suradnik, a od 1988. dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, razred za medicinske znanosti.

Objavio je 98 znanstvenih radova (od toga 36 u međunarodnim časopisima), 129 stručnih radova, 38 stručno-popularnih članaka, 6 knjiga i 3 skripte. Posebno je vrijedan njegov sveučilišni udžbenik Sportska

medicina objavljen 1985. godine koji je poslužio mnogim studentima Kineziološkog fakulteta (Fakulteta za fizičku kulturu) i Medicinskog fakulteta te specijalizantima i poslijediplomantima sportske medicine, a može se koristiti i danas.

Njegov rad na području sportske kardiološke dijagnostike bio je prvi takve vrste u našoj zemlji i među prvima u svijetu, a njegovi znanstveni radovi o problematici sportskog srca bili su prvi radovi s Fakulteta iz područja kineziologije koji su citirani u međunarodnim znanstvenim publikacijama i u udžbenicima sportske medicine. Započeo je razvoj i istraživanja iz područja funkcionalne dijagnostike sportaša, određivanja fiziološke starosti (tzv. koštana dob) te je provodio sustavna antropometrijska mjerenja djece i mladih u našoj zemlji.

Bio je nositelj niza znanstvenih projekata. Organizirao je i sudjelovao na više desetaka domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova.

Za svoj je rad višestruko nagrađivan. Nositelj je Ordena rada sa srebrnim vijencem (1966.), Ordena rada sa zlatnim vijencem (1971.), Majske nagrade Komisije za fizičku kulturu SR Hrvatske (1962.) i Republičke nagrade fizičke kulture za životno djelo (1989.). Prvi je *professor emeritus* (izabran 1996. godine) s Kineziološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Svim njegovim suradnicima, prijateljima i poznanicima iznimno će nedostajati i teško da će ga bilo tko moći zamijeniti.

Uredništvo